

פרשת עקב

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

ה' מזכיר לנו עד כמה אנחנו חוטאים וחסרים באותה נשימה שבה הוא מזכיר לנו את המתנות הגדולות שקיבלנו ונקבל.

מדוע? מה המסר? בשביל מה צריכים לזכור בכל יום כמה הרגזנו את ה' וחטאנו כלפיו? האם בשביל להרגיש מסכנים ולהישבר? האם בשביל להרגיש גרועים ופושעים? חלילה וחלילה! אלא כדי להעריך את המתנות העצומות, כדי להרגיש את אהבתו האינסופית אלינו, אהבה שאינה תלויה בשום דבר.

ולכן כל הפרשה שלנו חוזרת על אותם מסרים: כמה קיבלתם, וכמה חטאתם, ואני הולך לתת לכם מתנות עצומות - אבל אתם רק צריכים לאהבה וליראה. זה הכול. זה מה שאני רוצה מכם. תזכרו את זה תרגישו את זה ותעריכו את זה. והתוצאה תהיה שתמיד תאהבו את ה'.

הגדלות של ה': האהבה שלו אלינו

לכן בפרשת היראה המפורסמת, כאשר מתוארת גדלותו העצומה של ה': "ה' אֱלֹקֵיכֶם הוּא אֱלֹקֵי הָאֱלֹקִים וְיִצְדָּקֵי הָאֱדֻנִים הָאֵל-הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יֵשׂא סָיִם וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד". מיד בפסוק הבא כתוב דבר שלכאורה תמוה ולא שייך: "עֲשֵׂה מִשְׁפָּט יְתוֹם וְאֶלְמָנָה וְאַהֲבֵה גֵר לְתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׁמְרָה, וְאַהֲבֵתֶם אֶת הַגֵּר כִּי גֵרִים הָיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם".

אנחנו מדברים על יראת ה' ועל אהבת ה', ומה ה' שואל מעמך, מה הקשר עכשיו שה' אוהב גרים ומסכנים ונותן להם לחם ושמלה? ומה הקשר שאנחנו צריכים לאהוב את הגרים?

אלא שאנחנו בעצמנו הגרים כמו שאומר הפסוק מיד בהמשך שאנחנו אלה שירדנו למצרים בשבעים נפש וה' שם אותנו ככוכבי השמים לרוב, אנחנו אלה שקיבלנו לחם ושמלה כמו שפותחת הפרשה ומתארת: "ויאכילת את המן... שמלתך לא בלתה..."

אנחנו הגרים והיתומים והאלמנות ביחס לה'. מה יש לנו? כלום, כי הכול שלו! מה הוא חייב לנו? כלום,

המשך בעמוד 3

מאמר ראש הישיבה

דבר אחד צריך להיות ברור

הוא רואה את כל החיים שלו וכל פרט בחיים כחסד עצום, וחסד זה גילוי של אהבה.

אם כן בכל דבר טוב שהוא רואה בחיים, הוא רק רואה כמה ה' אוהב אותו. וזו העבודה של החיים, לגלות בכל רגע ובכל מקום ובכל נשימה מחדש כמה ה' אוהב אותנו.

וכאשר אדם רואה בכל רגע כמה ה' אוהב אותו - קל לו לעמוד בניסיונות, כי הוא לא ישכח כמה ה' אוהב אותו, ויאמין שגם הניסיון הזה לטובתו מהאהבה שה' אוהב אותו.

נמצא שהידיעה הזו שה' לא חייב לי כלום - זו גם האמת והמציאות הפשוטה וגם הדרך לענוה אמיתית, וזה לא סותר את ההרגשה של החשיבות הגדולה שנובעת מכך, שהמלך הגדול ברא אותי ואוהב אותי וברא בי נשמה גדולה עם כוחות גדולים ועם שאיפות ורצונות נפלאים, ואני חשוב ויקר אצלו והוא מתפאר בכל תנועה שלי.

זה נקרא לחיות את האמת: להרגיש את החשיבות שלי ואת אהבת ה' אלי, ועם זאת לחיות בענוה שהכול שייך לה' והכול מעשה ה', בחסד וברחמים מתוך אהבתו אלי, ולא מגיע לי כלום. זו ממש האמונה השלימה.

חטיבה אחת של גילוי האהבה

כל פרשת השבוע חוזרת ומבארת ומזכירה לעם ישראל: אתם קיבלתם מתנות גדולות מאוד ואתם עומדים לפני הכניסה לארץ ואתם הולכים לקבל מתנות גדולות עוד יותר - תישקרו לזכור היטב שהכול זה בחסד חיים, ה' לא חייב לכם כלום, זה לא כוחי ועוצם ידי, וזה גם "לא בצדקתך", אדרבא, תזכרו כמה חטאתם לפניו "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה'".

האלף לך שלמה

אם אתה עורך אירוע ואחד המשתתפים נותן לך כמתנה אלף שקל, האם זה מראה שהוא אוהב אותך או לא?

התשובה היא שזה מאוד תלוי.

אם אתה באירוע שלו נתת אלף שקל, אז יכול מאוד להיות שהוא לא עושה את זה מרוב אהבה, אלא רק מתוך רגש מחוייבות בסיסי.

זו לא עדות על אהבה מיוחדת. כן הסתם יש בינכם קשר כזה או אחר שיוצר מחויבות ויש ביניכם מידה מסוימת של אהבה, אבל אהבת אמת לא בטוח שיש כאן.

וגם אם אתה אדם עשיר בעל השפעה, לא בטוח שהמתנה שקיבלת נובעת מאהבה גדולה, אלא יכול מאוד להיות שמעורבים כאן שיקולים ואינטרסים נוספים.

אבל אם אתה יהודי פשוט, לא בעל אמצעים מיוחדים, והנותן אינו חייב לך שום דבר וגם לא מצפה ממך לכלום - בתנאים כאלה מתנה של אלף שקל לאירוע בהחלט מעידה על קשר מיוחד. יש כאן אדם שמעריך אותך שרוצה בטובתך ומעניק לך מטוב מתוך אהבה, נתינה לשם נתינה.

ה' לא חייב, הוא אוהב!

כבר כתבתי שהיסוד של התורה הוא הידיעה שה' לא חייב לך כלום. ה' לא חייב כלום לאף אחד, לא מגיע לאף אחד שום דבר, ואנחנו רואים בעינינו שה' רק נותן ומשפיע בלי סוף ומיטיב איתנו בגשמיות וברוחניות - זו העדות הגדולה ביותר לאהבה האמתית שהוא אוהב אותנו.

רק כשאדם מבין שה' לא חייב לו כלום, רק אז

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

להזמנת שיעורים:
052-7611100

חולון

יום ה',
כ"ח אב (28/08/19)
בית כנסת ע"ש חללי צה"ל
המעפילים פינת המצודה
בשעה 21:30

גיליון 635

כ"ג אב תשע"ט

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	18:39	19:50	20:29
תל אביב	18:55	19:53	20:27
חיפה	18:49	19:53	20:30
באר שבע	18:56	19:51	20:29

מבצע ה-

1000000

**היה שותף בהפצת
מיליון
ספרי ליקוטי מוהר"ן**

מסוגל לשמירה, הצלה, עשירות, רפואה,
לידה קלה, ילדים, וכל הישועות.

052-2240696 | מחיר מיוחד להפצה

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנות

מנין לומדים "מום שבך אל תאמר לחברך"?

תשובה פרשת דברים: בשבת פרשת דברים נקרא פעמיים את המילה 'איכה', ובתשעה באב נקרא במגילת איכה 4 פעמים את המילה איכה.

הזוכה: ח. ביטון, חולון.

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חיזוקית-

אב | יחילום כח

האמונה היא

הכח היחידי

שיש לאדם

(א.ב. של חיים)

לקבלת מסרים מחדקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה?

המערכת תשמח לפרסם אותך

al5308000@gmail.com

סיפורי תודה

אמרת תודה ונושעת!

להגיע לאמונה פשוטה

מה צריך האדם? העקר שיש לו את הפה, הוא יכול לדבר עם ה' זהו הוא נושם, הלב דופק, הוא יכול לדבר עם ה' זה מה שצריכים בעולם הזה - לדבר עם ה', לומר תודה, ללמד תורה, להתפלל. לא חסר לו כלום, הוא מאשה, שמה, אדרבה, אין לו נסיונות, אין לו תאוות, אין לו עולם הזה, הוא רק עושה טוב, שום רע הוא לא יכול לעשות ככה. אדם צריך לא להפסיק לומר תודה! כל רגע ורגע לומר תודה! לומר תודה על כל נשימה מנשימה.

כמה שאתם יתחזק להחזיק כל הזמן באמונה שאין רע בעולם כך יהיה יותר בשמחה. כל העצבות, כל טפה של חסר שמחה שיש לאדם זה פי הוא עדין לא מאמין באמונה שלמה שה' מסוגל עליו בהשגחה פרטית מדיקת, שכל הדברים שמעצבים אותו הם לטובתו הנצחית, שאין רע בעולם, פי הוא עדין חושב שיש איזה רע, שמושה לא טוב... גם שלומדים עוד דברים, את התודה לא עוזבים לנצח נצחים. כל הזמן להחזיק באמונה, להתחזק באמונה. ללכת עם שירות ותשבחות, תודות והודיות, כמה שיותר.

דברה אתי אשה שיש לה חמשה ילדים, והיא גרושה, מספנה, מספרת את הצער שלה וכו' אמרתי לה: "תראי, ודאי שאני מבין אותך, אבל מצד שני, עשרות אלפי נשים, היו מחליכות אתך בשמחה! חמשה ילדים! טובים, בריאים, הכל... הרבה נשים בכלל לא הביאו ילדים... הרבה, אני מוכן למת לה, אם את רוצה, עשני רשומה, תחליטי עם מי את רוצה להתחלף..."

הלכתי לבית הספר למסר שעה אמרתי לאסירים: "מבטיח לכם, אם אתם רוצים, מי שרוצה להתחלף בבקשה, שיבוא, ר"ל, לפחלקות הקשות בבתי חולים, תשאל אותם: 'אתם מעדיפים להיות בבית ספר או בבית חולים?', כלם יסכימו להתחלף אתכם..." הנקדה העמקה זה להגיע לאמונה פשוטה בלי להשוות את עצמו לאחרים, רק לפעמים צריכים לתת לאדם שנומצא בחשך ובחוסר אמונה, מוטב נוסף. אז אני אומר לו: "כמה שאמרת חושב שקשה לה, יש הרבה שירצו להתחלף איתך!", את זה אני אומר רק בשביל לעורר אותו. אבל באמת מי שיש לו אמונה, לא שירף להשוות את עצמו לאף אחד, פשוט הוא חי באמונה שמה שיש עושה אתו זה הטוב ביותר החיים הטובים זה האמונה. החיים המאשרים זה האמונה. אתה חי באמונה שהכל טוב? זהו! הכל טוב!

אמרת תודה ונושעת! 052-2240696

הרב יצחק אייזיק ווייס

אם גם לכם "בגן השלום" ו-"הכמות נשים"

שינה את החיים

שתכף אותנו: al5308000@gmail.com

הסדרה לשלום הבית

052-2240696

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

בידם לעשות תשובה שלמה באהבה.

גם כאשר ישנם חילוקי דעות בדברים העומדים ברומו של עולם בין בני הזוג, דברים הנוגדים את השקפת העולם של אחד מבני הזוג, את שאיפותיו או שנראים לו כטעות גורלית וכיוצא בזה, גם אז חל הכלל שגדול השלום.

ואף שלעת עתה הוא דוחה את אותו עיקרון או את אותה שאיפה שיש לו, למען השלום, ונראה על כניו שיש לו הפסד, אולם בסופו של דבר הוא יראה שזה זה יתקיים בידו - גם השלום יישמר וגם הוא יזכה לממש את רצונותיו.

כאשר האדם עומד על דעתו בשם המוסר, והוא פוגע בשלום, נמצא שהתנהג בצורה לא מוסרית - באכזריות, בכעס, וכיוצא בזה - למען המוסר... ואם כן, מה ערך יש למוסריות הזו?

אבל על ידי השלום, אף שלכאורה הוא מוותר על אותם עקרונות מוסריים לפי שעה, אולם באמת הוא שומר על המוסר העיקרי שהוא השלום, ואז הוא יכול בוודאי גם להשיג את שאר עקרונותיו המוסריים.

ותדע, שרק כאשר האדם משיג את שאיפותיו בדרכי שלום, רק אז זה נחשב שהוא השיג אותם באמת. ואף שלפעמים נראה שהאדם משיג דברים דרך מריבות ומחלוקות, הישגים אלו שבאו על חשבון צערו של הזולת אינם כלום, וסופם להתנקם בו, ויצא שכרו בהפסדו.

כל נתיבותיה שלום

מובא במדרש (במדבר רבה פרשה יא): "גדול השלום שהוא שקול כנגד הכל, שאנו אומרים: "עושה שלום...", ורק אחר כך - "...ובורא את הכל".

רבי אלעזר בנו של רבי אליעזר הקפר אומר, שאפילו ישראל עובדין עבודת כוכבים ושלום ביניהם, כביכול אומר הקדוש-ברוך-הוא לשטן לא לנגוע בהם, שנאמר (הושע ד): "חבור עצבים אפרים הנח לו", אבל משנחלקו, מה נאמר בהם? (שם): "חלק לבם עתה יאשמו" - מכאן אתה לומד כמה גדול שלום ושנואה המחלוקת...

צריכים לדעת שגדול שלום הבית, וצריכים לדעת לשמור על השלום עם אותו בן זוג תועה, ולדעת שאדרבה, כל זמן שמוסרים על השלום, הקדוש-ברוך-הוא מאריך אפו, כמובא במדרש, שהשלום מן על האדם אפילו כשעובד עבודה זרה

יצא ממדרש זה, שהיטוד ש"גדול השלום", הוא נכון גם כאשר אחד מבני הזוג עובר על התורה (אין הכוונה כאשר אחד מבני הזוג מכשיל את השני בעוונות, שאם כן חייבים להתיעץ עם חכם כיצד לפעול), ולכאורה מוכרחים להוכיח אותו, וישנה עילה כביכול לפגוע בשלום מותר קנאה "לכבוד ה'".

אך למעשה, גם כאן צריכים לדעת שגדול השלום הבית, וצריכים לדעת לשמור על השלום עם אותו בן זוג תועה, ולדעת שאדרבה, כל זמן שמוסרים על השלום, הקדוש-ברוך-הוא מאריך אפו, כמובא במדרש הנ"ל, שהשלום מן על האדם אפילו כשעובד עבודה זרה, וכל שכן אם הוא בסך הכל תועה מדרך האמת מותר חוסר ידיעה, חינוך לא נכון או התגברות של היצר הרע.

ולכן גם במקרים אלו חייבים לשמור על השלום, ואז לפתור את הבעיות בדרכים הנכונות, על ידי ריבוי תפלות ובדרכי נועם ואהבה.

וכשמרעפים אהבה על השני, אף שעובר עבירות, ורק מתפללים עליו - זה עושה את שלו, והוא חוזר למוטב. וזהו מאמר חז"ל מפורש: אוהב את הבריות ומקרבן לתורה.

ובינתיים מובטח לבני הזוג שבכוח השלום יאריך הבורא אפו על אותן עבירות הנעשות, ואף יספיק

בדיחות הדעת

אדם פוגש את חבריו הקמאץ ליד חוף הים, ורואה שהקמאץ שם לילדיו אטמי אגמים.

האיש שואל את הקמאץ לשם מה הם צריכים אטמים, והרי הם לא נכנסים למים?

עונה לו הקמאץ יש כאן אחד שמפריע להם לשחק כל פעם עובר וצועק ארטיק, ארטיק...

המשפט בצורה נכונה ובקשו ממנו להגיד שוב.

לדוגמא: "אבא ואני חושבים שהטיול הזה ממש לא מתאים לך".

ילד עונה: "מה פתאום! לי הוא אמר שאין כל בעיה שאלך לטיול!".

אמא: "משה תסלח לי, לא מדברים בסגנון הזה לאמא, אני מכבדת אותך, תכבד אותי גם אתה. אתה יכול לנסות ולנסח את כוונתך באופן מנומס יותר?".

ילד: (שותק, אין לו יכולת ניסוח ויתכן שהוא גם מתבייש).

אמא: "משה אולי תנסה: אני מצטערת אמא. יכול להיות ששמעתי את אבא אומר שהוא מרשה לי ללכת לטיול?".

הטיפ השני משמעותי ביותר, אך נדרשת עבודה רגשית של ההורים ועקביות. חשוב לא לצאת מפרופורציה ולהיות ההורים המציקים ולתקן כל משפט של הילד. אבל חשוב לעבוד על הנושא בכל הזדמנות ובכל גיל.

לסיכום

הפיכת ילד למפונק אינה תלויה כלל ב-כמה תתנו לו, אלא ב-איך תתנו לו. עלינו לתת "פינוק חיובי" בשפע ונדיבות. לא נאפשר לילד לקבל מאיתנו "פינוק שלילי". כאשר נעריך את תפקידיו כהורים ונחנך את ילדנו להתנהג אלינו כהורים ולא כחברים, אע"פ שאנחנו כן ננהג אתם בחברות, הם יכירו בנו כסמכות שאינה ניתנת לערעור, ויכבדו אותנו בהתאם. המשך א"ה בשבוע הבא.

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
ני"ד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוהצירא

חום ואהבה או חום גבוה פרק ו'

אחד מהטעויות הנפוצות ביותר אצלנו ההורים, הוא "טשטוש גבולות". פעמים ואנחנו רוצים להיראות טוב בעיני הילדים ואנחנו מטשטשים את הגבול בין להיות הורה לבין להיות חבר של הילד. יש מאיתנו שכבר שכחו את מעמדם כהורה עד שממש מפחדים מהילד ולעיתים אף נכנעים לכל בקשה של הילד מחשש שמא הוא ...

טשטוש גבולות = פינוק

טעות זו שלנו ההורים יוצרת "ילד מפונק" במובן השלילי של המושג, ילד נודניק ותובעני. וכאן המקום לדון בשאלה, האם עלינו להיות הורים או חברים של הילד? האם עלינו לפתח מערכת יחסים של חברות עם הילד, או עלינו להקפיד לשמור על דיסטנס ומרחק מסוים?! האמת היא, שקשה לתת קווים ברורים וחותכים בנושא, ואף בין המחנכים ישנם גישות סותרות ובפרט בהתייחס לשוני הדורות וסוגי הילדים והבתים, אבל ננסה בע"ה לתת כלים ו"כל ערום יעשה בדת" יבחן את הדברים על ילדיו ויבדוק כיצד זה מסתדר.

חלוקת תפקידים

הרב וגושל בספרו "החנך לנער" מוקיש את הנושא למצוות "כיבוד הורים" שהתורה מצווה את הילדים בה ואותנו ההורים לחנך את הילד למצווה זו, והוא כותב כך: במצוות כיבוד-הורים, יש שני חיובים. חיוב של כיבוד וחיוב של מורא.

יחס קרוב מידי של ההורה כלפי הילד, מקשה על הילד לחלוק להורים את המורא והכבוד המגיע להם. כעין מה שכתב הרמב"ם (הל' ת"ת פ"ד הל' ה') וז"ל: אין ראוי לרב לנהוג קלות ראש לפני התלמידים ולא לשחוק בפניהם ולא לאכול ולשתות עימם כדי שתהא אימתו עליהן וילמדו ממנו במהרה: נמצאנו למדים שרבי קרבה יצר מיעוט מורא וחסרון בכיבוד. אווירת הבית חייבת להיות חמה, רגועה וידידותית. שהרי אמרו חז"ל: לעולם אל יטיל אדם אימה יתירה בתוך ביתו (גיטין ו').

על ההורים לגלות גילויי אהבה וחיבה כלפי ילדיהם, אולם יחד עם זאת חובה עליהם להבהיר

דרושה
אחראית צוות
במשרד שע"י הרב ארוש

- בעלת ניסיון בניהול צוות
- מקצועית ואחראית
- בעלת אסטרטגיות ויחסי אנוש מעולים
- יכולת הנעת צוות ותיק חובה!
- עדיפות למעל גיל 35
- תנאים מעולים

קו"ח למייל: u62426242@gmail.com

בס"ד, בר"ה
"הראש השנה שלי"
עולה על הכל!
(רבי נחמן מברסלב)

טל: 02-5812210

אורן
תאגיד תימן
ראש השנה

בס"ד

תשרייני לך מקום לאחר החופשה!

למשרד טלמרקטינג
גדול ומבוסס
דרושות טלפניות
למשמרת בוקר
02-5308000

פעמיים רוח הקודש

כי לא רק שאין לנו שום דרך להחזיר לו על כל טובותיו, אלא שעוד חטאנו לו והרשענו כלפיו.

ואם בכל זאת הוא נותן לנו לחם ושמלה ובריאות ותורה ומצוות - מה זה מעיד? זה מעיד על אהבה מיוחדת ואינסופית. ומה אנחנו יכולים להחזיר לו? המינימום הוא שלפחות נזכור היטב שה' לא חייב לנו כלום ונרגיש בכל רגע את אהבתו הגדולה.

וגם האהבה שלנו לגרים והיחס מיוחד שלנו ליתומים ולא למנות ולחסרי האמצעים, אלה שאנחנו לא חייבים להם כלום והם לא יכולים להחזיר לנו - האהבה הזאת היא הביטוי הגדול ביותר להבנה של האהבה של ה' אלינו, וזה היישום הגדול ביותר למצוות "ללכת בכל דרכיו" שחוזרת פעמיים בפרשה, שהרי אנחנו בדיוק אותו הדבר, ובכל זאת, כמה הוא אוהב אותנו.

ידיעת הידיעות

וברצוני לחזור ולהדגיש את יסוד היסודות וידיעת הידיעות שכל האמונה עומדת עליה:

דע לך, ה' אוהב אותך אהבת עולם אהבה אינסופית בלי שום אינטרסים וכלי שום פניות, ולא משנה מה עשית ומה המדרגה הרוחנית שלך.

אם הסרה ליחודי ההבנה הבסיסית הזאת, חסר לו העיקר של האמונה.

אם אתה חושב שה' לא אוהב אותך או לא מספיק אוהב אותך - גם אם יש לך את כל הסיבות הכי טובות בעולם ואת כל ההצדקות, וגם אם אתה תולה את זה במעשיך הרעים או בכל סיבה אחרת - אתה לא מאמין בה'!

אם אתה מאמין בבורא עולם שבברא את העולם ומשיגה, ואתה מאמין בכל עיקרי האמונה, ורק חסרה לך האמונה באהבתו הגדולה אליך כמו שאהב - אז אתה לא מאמין בבורא עולם שברא אותך. כי הבורא שברא אותך אוהב אותך כמו שאב אוהב את בנו. הוא אוהב אותך בכל מצב.

אמונה בה' זו אמונה בה' **שברא אותך ואוהב אותך בלי סוף.**

הוא ברא אותך מאהבה גדולה אליך, הוא מחיה אותך כי הוא אוהב אותך ומאמין בך, והוא מחכה ורוצה ומצפה לעזור לך בכל תחום ולתת לך את כל השפע שבעולם, והעיקר הוא שהוא ברא אותך כדי להראות לך את אהבתו הגדולה ולרחם עליך ולעזור לך לדעת אותו להתקרב אליו.

אז נכון שאתה כעת מרגיש רחוק, אבל זה לא אומר שהוא לא אוהב אותך, אלא אדרבה הוא אוהב אותך ומאהבתו הגדולה הוא מנהיג אותך ומחכה ומצפה לעזור לך להתקרב אליו ולהכיר אותו ולהאמין בו. הוא אוהב אותך ורוצה לעזור לך.

זו האמונה ורק זו האמונה.

אנחנו חייבים שהנושא הזה יהיה ברור לנו כשמש. בלי זה אי אפשר להתקדם, בלי זה אי אפשר לשרוד בדור הזה. צריכים להחזיר את זה לעצמנו ולדבר על זה עם חברינו והעיקר ילדינו כבר מגיל קטן, ובזכות זה נזכה לחזור בתשובה מאהבה בימי הרחמים הבאים עלינו לטובה.

בברכת שבת שלום ומבורך

ז"ע. עתה הבין ר' משה אהרן פשר עיכובי בדרך, כי מן השמים כיוונו שיגיע יחד עם רבי פנחס לקיים דברי הצדיק.

על אתר ניגש לרבי פנחס ומסר לו את הקווטל. ר' משה אהרן שהה במקום עוד שעה ארוכה של תפילה ותחנונים, ויצא מן הציון בחשכת ליל, ותיכף החל לתור אחר אדם האוסף מעות לצורכי צדקה.

חיפש וביקש, אך לא מצא. לבו נקפו בחשש ובדאגה כיצד יוכל למלאות שליחותו של הרבי.

מאחר וכך, עלה על עגלתו וסובב עמה בעיר, בשווקים וברחובות, ושאל כל עובר אורח שנקרה בדרכו, אם גבאי צדקה הוא, וכולם ענו לו בשלילה וכמעט שבא לכלל ייאוש.

ל פ ת ע כגש יהודי שואב מים הפוסע לעומתו, פנה גם אליו ושאל אותו: "ר' יהודי, שמא גבאי צדקה אתה?"

תשובתו של שואב המים הייתה מפליאה ומעוררת תמיהה גדולה:

"אם האדמו"ר מבעלזא ישלח עבורי מעות - אקח אותן..."

המום ומשתאה לנוכח הדברים שלף ר' משה אהרן את המעות הצרות לו בכיסו ומסרן לו.

שאלו שואב המים: "האם עתיד אתה לפגוש את הרבי מבעלזא?" ור' משה אהרן השיב בחיוב. "אם כך", ביקש שואב המים, "מסור לו בשמי פרישת שלום וברכה".

בשובו לבעלזא גולל בפני האדמו"ר את כל הקורות אותו. התעניין האדמו"ר האם רצה אותו "שואב מים" להעביר לו מסר כל דהו. ענה ר' משה אהרן שביקש לדרוש בשלמו של הרבי.

שמע זאת רבי אהרן ובשביעות רצון אמר: "לאותו שואב מים הייתה כוונתי..."

קשבני-אדם באים אצל אהרן ואומרים לו: למדנו דרך השם, בידוע שיתנשא. (התנשאות יט)

סיפור הרב משה אהרן קרונשטיין ז"ל, מחסידי בעלזא, שעשה לו מנהג קבוע, לפקוד פעם בשנה, ביום ההילולא (כ"א באדר) את ציונו של הרבי ר' אלימלך ז"ע בליז'ענסק.

לפני הנסיעה לליז'ענסק נהג לעשות את השבת בבעלזא, בצל מרן הרה"ק רבי אהרן רוקח מבעלזא ז"ע (יום פטירתו, כ"א באב), ולאחר השבת שם פעמיו לליז'ענסק.

שנה אחת - בה חל יום ההילולא ביום ראשון - נכנס ר' משה אהרן במוצאי השבת לקבל ברכת הדרך מהאדמו"ר מבעלזא והזכיר שכונתו לנסוע לציון רבי אלימלך בליז'ענסק.

אמר לו האדמו"ר רבי אהרן: "שתי בקשות לי אליך, האחת: אתן לך 'קוויטל' (פקתה שנהגו חסידים

לכתוב לרבותיהם לברכה וישועה), אלא שלא אתה תקראנו בציון, אלא גיס, הרה"ק רבי פנחס מאוסטילא, שיגיע לציון.

הבקשה השנייה היא: שתיתן 500 זלוט'ס לאדם הראשון שיקש לצדקה שתפגוש בצאתך מהציון, עתה אין ברשותי 500 זלוט'ס, אבקשך על כן שתלווי הכסף עד שאחזיר לך".

ר' משה אהרן הסכים בשמחה לבקשת האדמו"ר. נפרד הימנו לשלום ולברכה, ויצא להתכונן לנסיעה.

למחרת שכר ר' משה אהרן מרכבת-סוסים הדורה ויצא לכיוון העיר ליז'ענסק.

אלא שמן השמים גלגלו לידיו עיכובים מעיכובים שונים, בין היתר גם נשבר אופן מרכבתו והוא איבד בשל כך זמן רב ויקר, ולבסוף הגיע לשערי ליז'ענסק רגעים ספורים לפני רדת החשכה...

החיש ר' משה אהרן צעדי לאוהל הקדוש, ובהגיעו לשם נוכח לגודל תדהמתו והתפעלות שפי ה' דיבר מרגונו של האדמו"ר מבעלזא, כי באותו רגע ממש הגיע לאוהל יחד עמו הרה"ק רבי פנחס מאוסטילא

בלעדי למפיצי עלון "חוט של חסד"

80 עלונים להפצה	וגם	תטעם סיפוק הנתינה	וגם	פיס-זיכוי הרבים	גם
-----------------	------------	-------------------	------------	-----------------	-----------

הגיע הזמן שלך 02-5308000

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

כנינים חסידות ברסלב

הרחיב פעם רבי יצחק בער ז"ל בדבריו מגדל הקדושה שצריך כל אחד לשמור קדושתו היטב, ואמר הרי בתפילין דמארי עלמא כתוב בהם "ומי כעמך ישראל", כמו שאמר רז"ל, מזה יש להבין ששפוטם חלילה פגם כל שהוא בקדושת יקדושתו הרי הוא פגום בתפילין של השם, ויתברר עד שיכול אף לפסול חלילה. והינו שפוטם בהתפארות שנותפאר בו הקדוש ברוך הוא שהוא בחינת תפילין ויתברר. (שיש"ק ה - קסו)

פנה פעם רבנו אל רבי נפתלי ז"ל ואמר לו: השתדל לומר תורה, שאלו רבי נפתלי ז"ל וימי ישמע אותי? נענה לו רבנו ואמר: "קשאתי מצוה - יהיה כפר מי שישמע". והיו מספרים שגיה נהג בכל שבת בעת סעודה שלישית להסתגור בתדרו, וישעקו אחריו בהביתם דרך חור הפועל ראו אף שישב מתנועע ואומר תורה קושף זמן. (שם ה - נט)

בעולם, זוהי תכליתו של כל אדם, לא להיות עץ יבש, אלא להיות עץ פרו עושה פרי, היינו להוליד עוד אנשים בצלם אלוהים ובדמותו. ויכול כל אדם לפי שאוכל להסתכל על עשרת מצוותיו ולזכור שכל אצבע מרמזת לאחד מעשרה תיקונים שנתנו לנו לתועלתנו לפני הסעודה, וזה חשוב מאד מאד, כי תיקון האכילה הוא שורש תיקון כל כוחות הנפש.

חמישי - לתת ממאכלו לעניים, שזו היא מטרה ממטרות התורה באופן כללי, שיהפוך אדם לבעל צדקה וחסד, לאדם שתמיד חושב על זולתו ולא חי רק את עצמו. **תיקון שישי** - לברך ברכת המוציא, כי עיקר המזון והשביעה הוא מהדעת, ולחם הוא בחינת דעת, בחינת 'לחם מן השמים', לכן מברכים דווקא על הלחם, כדי לזכות לדעת, שזה הדבר הכי חשוב בחיים, כמו שאמרו חכמים, מי שיש לו דעת יש לו הכל, ומי שאין לו דעת אין לו כלום. **תיקון שביעי** - שלא יהיה זולל וסובא בסעודתו, וזה ענין חשוב מאד לאכול במתינות ובדרך ארץ, לא לאכול בהלעטה, אלא כמי שאוכל לפני המלך ומי שיכול ישים לנגד עיניו שאותיות מואכל הם נוטריקון מה איך כמה למה, וישאל עצמו לפני כל סעודה שאלות אלו, מה אני אוכל איך כמה ולמה, וזה יסייע לו בוודאות לאכול במתינות וכדי שובעו בלבד. **תיקון שמיני** - להגיד דבר תורה על השולחן, כדי להעלות את הסעודה לדרגת קודש. שזה כל עבודתנו בעולם הזה, להפוך להיות קדושים, כמאמר הכתוב "קדושים תהיו" וקדושים פרושו פרושים מהדברים המיותרים והלא מועילים. **תיקון תשיעי** - ליטול מים אחרונים לפני ברכת המזון. וענין מים אחרונים היא ההכרה ש"הסטרטא אחרא" צריכה גם היא לקבל חלקה, ואדם שלא לומד לתת לה קצת בסוף נותן לה הרבה, לכן חייב להשכיל כיצד להמתיק תאוותו בקצת מן הקצת, שזה סוד מים אחרונים חובה. **תיקון עשירי** - לברך ברכת מזון מתוך שמחת הלב, ועל ידי ברכת המזון בכונה נתודע שמו של הקב"ה

מעניין אכילתו של אדם מביא ספר הזוהר (מדרש רות) עשרה תיקונים המועילים להשביח ולשדרג שולחנו של אדם בגשמיות וברוחניות.

תיקון ראשון - שיהיה שולחנו ערוך ומסודה האסתטיקה היא חלק בלתי נפרד ממוציאות האדם, וחשוב מאד לתת לה חלקה בכל תחום מתחומי החיים, אם זה בבגדים שאדם לובש אם במראה הבית, וכן בצורת השולחן ובסדר שבו, בפרט בזמן בו אוכלים שזהו זמן מסוגל מאד להשיג רוחניות גבוהה כנרמז בכתוב "ויבדך אלי זה השלחן אשר לפני ה'". **תיקון שני** - נטילת ידיים. קודם האכילה צריכים לדאוג לנקיות, להיות בדוגמת מלאכי מעלה עליהם נאמר שאוכלים "לחם אבירים", ויש ליטול ידי מיני ביד שמאל תחילה, לתת עוצמה לימין המייצגת את האהבה והחסד, והיא כונה מועילה לטהר המחשבה לפני המאכל, כי אהבה מביאה שובע, אהבה מביאה ברכה ושפע, לכן יש לתת לימין תוקף לפני האכילה. **תיקון שלישי** - להגביה ידיו לאחר הנטילה, לקיים בעצמו "שואו ידכם קדש וברכו את ה'". כי והגבהת הידיים כלפי מעלה זה קישור העשייה אל האמונה, כי הידיים הם בחינת אמונה, ועם הידיים עובדים ועושים את רוב הצרכים, לכן טוב להגביהן לחבר עשייה באמונה. **תיקון רביעי** - לברך על נטילת ידיים בכונה כדי לקשר את המחשבה והדבור שורשים העליונים. והברכות באופן כללי מזכירות לאדם מלכו של עולם, שזה הזיכרון החשוב ביותר אותו צריך לזכור, וזה זיכרון מועיל לתיקון ההשקפות ולשיפור המידות. **תיקון**

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

על נטילת ידיים, ואם בדרך על טבילת ידיים, יצא. גמרא חולין (ק"ו עמוד א') שולחן ערוך (סימן ק"ס סעיף ח) ושו"ת מנחת יצחק חלק ד (סימן כב).

האם מותר להתפלל בשעת הנהיגה ברכב?

נהג הרכב אסור לו להתפלל בעת הנסיעה משום חשש פקוח נפש. הגאון הרב שלמה זלמן אויערברך זצ"ל (אבני ישפה פרק י"ד הגה 26).

האם מותר לקצר את תפילת שחרית, ולצאת באמצע חזרת השליח ציבור בשביל לצאת לטיול?

אין לצאת באמצע חזרת הש"ץ אלא אם כן במקום דוחק או במקום הפסד מומן או מצוה עוברת, אבל לצורך טיול אסור, וגם לצורך מצווה אין להתיר אלא אם עושה כן באקראי בלבד, אבל אם עושה כן באופן קבע אסור. משום שמזלזל בתקנת חז"ל. כך הורה הגאון הרב אשר וייס שליט"א והובא בגליון שמעתתא עמיקתא (גליון קל"ט).

שאלות מצויות לימי הקיץ חלק ב'

אנו רוצים ליסוע למקום נופש ואין שם מניינים לתפילה בציבור, ונוצר ויכוח בין החברים האם מותר ללכת למקום כזה, מה ההלכה בענין זה?

אסור ללכת למקום זה, והסיבה היא משום שאסור לאדם להכניס את עצמו בידועין וללכת למקום שאין בו מניין, כי מבטל קדושת ה' בעשרה וקדיש וקדושה וברכו ועניית אמן, ונחשב כאילו ביטל מצוות עשה, ואף שאם לא הזדמן לאדם מניין יכול להתפלל ביחיד, ואינו עובר איסור בכך, ככל מקום כאן שהולך בידועין על דעת לבטל עצמו ממניין, אסור. שבט הלי (חלק ו' סימן כ"א אות ג). ושמעתתא עמיקתא (גליון קמ"ד).

אנו יוצאים לטיול בשעות הצהריים המאוחרות, האם אנו חייבים להתפלל מנחה קודם לכן או שיכולים לצאת לדרך ולהתפלל כשנגיע למחוז חפצנו?

בשולחן ערוך (סימן ס"ט) מובאר שאסור לצאת לדרך קודם תפילת שחרית כי אסור להתעסק בצרכיו קודם התפילה, ואמנם לגבי תפילת מנחה נוקטים הפוסקים שאין איסור לצאת לדרך קודם התפילה אלא שיש לחלק: אם הוא מתעתד להגיע למחוז חפצו לפני שיעבור זמן תפילת מנחה, או

שיודע בבירור שימצא מניין מסודר בדרך מותר לו לצאת לדרך אף קודם תפילת מנחה, אבל אם עלול להפסיד תפילה מחמת היציאה לדרך, אסור לו לצאת קודם תפילת מנחה. אור לציון (חלק ב' פרק ז' אות ו'). וכן פסק בשבט הלי (חלק ח' סימן יח).

יצאנו לטיול ואין לנו כלי לנטילת ידיים האם אפשר ליטול ידיים בכלי חד פעמי?

יכול ליטול ידיו בכלי חד פעמי, בתנאי שיהיה אותו לשימוש רב פעמי ולא יזרוק אותו מיד לאחר הנטילה. שו"ת אור לציון (חלק ב' פרק יא הלכה ו').

הרוחצים בים או נמצאים באמצע מסלול בנחל ואין להם כלי לנטילת ידיים, האם יכול לטבול את הידיים בנהר ובים, ומה נוסח הברכה על נטילה זו?

אם נמצא במקום שהמים מתוקים, לכתחילה עדיף ליטול בכלי, ואם אין לו כלי ליטול בו את ידיו, יטבול ידיו במים, ובים התיכון שמימיו מלוחים אפילו אם יש לו כלי לא יטול בכלי כי מים אלו אינם ראויים לשתיה, ולכן יטבול ידיו בכל אופן. ונוסח הברכה -

לישיבה הגדולה נעימות התורה
זקוקים בדחיפות ל:
תנור מוסדי | מקפאי מוסדי | ספסלים
ספרי קודש | ספריה | ועוד
הרב נתן אלחדד 052-7602544